

ПРОТОКОЛ 2

ПРО ВЗАЄМНУ АДМІНІСТРАТИВНУ ДОПОМОГУ В МИТНИХ СПРАВАХ

Стаття 1

Визначення

У даному Протоколі:

- (a) «митне законодавство» означає всі законодавчі та розпорядчі положення, чинні на територіях Сторін, які регулюють імпорт, експорт і транзит майна та поміщення його у будь-який інший митний режим або порядок, в тому числі засоби щодо заборони, обмеження й контролю;
- (b) «орган-заявник» означає компетентний адміністративний орган, що був призначений однією зі Сторін для цієї мети, який подає запит про допомогу на основі цього Протоколу;
- (c) «запитуваний орган» означає компетентний адміністративний орган, що був призначений однією зі Сторін для цієї мети, який отримує запит про допомогу на основі цього Протоколу;
- (d) «особові дані» означає всю інформацію стосовно фізичної особи, яка мала бути чи може бути встановлена;
- (e) «порушення митного законодавства» означає будь-яке порушення або спробу порушення митного законодавства.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Сторони домовляються надавати допомогу одна одній в таких областях, що відносяться до їх компетенції, в порядку та на умовах, викладених у цьому Протоколі, з метою забезпечення правильного застосування митного законодавства, зокрема шляхом запобігання, розслідування та припинення порушень цього законодавства.
2. Надання допомоги в митних справах, передбачене в цьому Протоколі, стосується будь-якого адміністративного органа Сторін, що має компетенцію для застосування цього Протоколу. Це не обмежує виконання правила, що регулюють надання взаємної допомоги в кримінальних справах. Це також не стосується інформації, отриманої згідно з наданими повноваженнями на виконання запиту судового органу, за винятком випадків надання цим органом дозволу на передання такої інформації.
3. Допомога з метою повернення мита, податків або штрафів не входить до сфери дії цього Протоколу.

Стаття 3

Надання допомоги на запит

1. На запит органа-заявника запитуваний орган повинен надати йому всю необхідну інформацію, яка може допомогти йому у забезпеченні правильного застосування митного законодавства, в тому числі інформацію про помічену чи плановану помічену чи плановану діяльність, яка є або могла б бути порушенням митного законодавства.
2. На запит органа-заявника запитуваний орган повинен сповістити його про те:
 - (a) чи було майно, вивезене з території однієї зі Сторін, ввезене на територію іншої Сторони у належний спосіб, вказавши, де це доречно, вжити стосовно цього майна митну процедуру;
 - (b) чи було майно, ввезене на територію однієї зі Сторін, вивезене з території іншої Сторони у належний спосіб, вказавши, де це доречно, вжити стосовно цього майна митну процедуру.
3. На запит органа-заявника запитуваний орган повинен, в рамках своїх правових норм, вжити необхідних заходів для забезпечення особливого нагляду за:
 - (a) фізичними або юридичними особами, щодо яких є обґрунтовані підстави вважати, що вони є або були залучені до операцій, які порушують митне законодавство;
 - (b) місцями, де були або можуть бути зібрані запаси майна таким чином, що є обґрунтовані підстави вважати, що це майно призначене для використання з порушенням митного законодавства;
 - (c) майном, що перевозиться або може бути перевезене таким чином, що є обґрунтовані підстави вважати, що це майно призначене для використання з порушенням митного законодавства;
 - (d) транспортними засобами, що використовуються або можуть бути використані таким чином, що є обґрунтовані підстави вважати, що вони призначені для використання з порушенням митного законодавства.

Стаття 4

Надання допомоги без запиту

Сторони домовляються надавати допомогу одна одній з власної ініціативи і у відповідності з їхніми правовими нормами, якщо вони вважають це необхідним для правильного застосування митного законодавства, зокрема шляхом надання отриманої інформації, що стосується:

- діяльності, яка є або здається операціями, що порушують митне законодавство, і які можуть становити інтерес для іншої Сторони;

- нових засобів і методів, що застосовуються у скоєнні порушень митного законодавства;
- майна, про яке відомо, що щодо нього порушується митне законодавство;
- фізичних або юридичних осіб, щодо яких є обґрунтовані підстави вважати, що вони є або були залучені до операцій, які порушують митне законодавство;
- транспортних засобів, щодо яких є обґрунтовані підстави вважати, що вони використовувалися, використовуються або можуть бути використані в операціях, які порушують митне законодавство.

Стаття 5

Передання, повідомлення

На запит органа-заявника запитуваний орган повинен, згідно із застосовними до нього правовими нормами, вжити всіх необхідних заходів з метою:

- передати будь-які документи, або
- повідомити про будь-які рішення,

що виходять від органа-заявника й підпадають під дію цього Протоколу, до адресата, які проживає або заснований на території запитуваного органа.

Запити про отримання документів або повідомлень про рішення має бути зроблено в письмовій формі офіційною мовою запитуваного органа або мовою, прийнятною для цього органа.

Стаття 6

Форма і зміст запитів про допомогу

1. Згідно з цим Протоколом запити подаються в письмовій формі. Вони повинні супроводжуватися документами, необхідними для того, щоб задовольнити цей запит. При необхідності через терміновість ситуації можуть бути прийняті усні запити, але вони повинні бути негайно підтверджені в письмовому вигляді.
2. Запити, подані згідно з пунктом 1 цієї статті, повинні містити таку інформацію:
 - (a) орган-заявник;
 - (b) запитуваний захід;
 - (c) предмет і причина запиту;
 - (d) причетні законодавчі або нормативні положення та інші правові елементи;

- (e) якомога точніші й вичерпні зазначення фізичних або юридичних осіб, які є об'єктом розслідування;
 - (f) сумарний виклад відповідних фактів і досліджень, які вже були проведені.
3. Запити повинні подаватися офіційною мовою запитуваного органа або мовою, прийнятною для цього органа. Ця вимога не стосується будь-яких документів, що супроводжують запит згідно з пунктом 1 цієї статті.
 4. Якщо запит не відповідає формальним вимогам, викладеним вище, адресат може вимагати його виправлення або доповнення; на цей час можуть бути вжиті запобіжні заходи.

Стаття 7

Виконання запитів

1. Для того, щоб задовольнити запит про допомогу, запитуваний орган на запит органа-заявника повинен виконати дії в межах своєї компетенції та наявних ресурсів шляхом надання інформації, якою він уже володів, проведення відповідних адміністративних розслідувань стосовно операцій, які становлять або, на думку органа-заявника, можуть становити порушення митного законодавства, або шляхом організації проведення таких розслідувань.

Запитуваний орган або інший компетентний орган, до якого він звертається, повинен здійснювати адміністративні розслідування так, як здійснював би їх з власної ініціативи або на запит іншого органу тієї ж Сторони.

Запитуваний орган повинен надіслати результати таких адміністративних розслідувань органу-заявнику.
2. Якщо запитуваний орган не є відповідним органом для виконання запиту про допомогу, він повинен направити запит до компетентного органа і прагнути до співпраці з цим органом. У цьому випадку положення цього Протоколу застосовуються до цього органа *mutatis mutandis*. Орган-заявник повинен бути повідомлений про це.
3. Запит про допомогу повинен бути виконаний згідно з чинним законодавством запитуваної Сторони.
4. За угодою між органом-заявником і запитуваним органом і відповідно до умов, встановлених останнім, посадові особи, призначувані органом-заявником, можуть бути присутніми під час адміністративних розслідувань, зазначених у пункті 1, та мати доступ до тих самих приміщень і документів, що й запитуваний орган, для отримання інформації стосовно діяльності, що є чи може бути операціями, які порушують митне законодавство, потрібної органу-заявнику за цим Протоколом.

Стаття 8

Форма передання інформації

1. Запитуваний орган повинен надіслати результати розслідувань органу-заявнику в письмовій формі разом із відповідними документами, завіреними копіями або іншими додатками.
2. Ця інформація може бути надана в комп'ютеризованій формі, якщо орган-заявник не просив про інше.
3. Оригінали документів повинні бути передані тільки на запит у випадках, коли завірених копій буде недостатньо. Ці оригінали мають бути повернені за першої можливості.

Стаття 9

Звільнення від зобов'язання надати допомогу

1. У наданні допомоги може бути відмовлено, або воно може підлягати певним умовам або вимогам у випадках, коли одна зі Сторін вважає, що допомога згідно із цим Протоколом може:
 - (a) завдати шкоди суверенітету України або держави-члена Європейського Союзу, до якої звернений запит про надання допомоги згідно з цим Протоколом; або
 - (b) завдати шкоди публічному порядку, безпеці чи іншим суттєвим інтересам, зокрема у випадках, передбачених статтею 10(2) цього Протоколу; або
 - (c) порушити промислову, комерційну або професійну таємницю, охоронювану законом.
2. Надання допомоги може бути відстрочено запитуваним органом на підставі того, що воно заважатиме розслідуванню, судовому переслідуванню або судовій справі, що нині проводиться. У такому випадку запитуваний орган повинен обговорити з органом-заявником можливість надання допомоги на умовах, які вимагає запитуваний орган.
3. Якщо орган-заявник прагне одержати допомогу, яку він сам був би не в змозі надати на запит іншого органа, він повинен привернути увагу до цього факту в своєму запиті. Рішення про те, як реагувати на такий запит, прийматиметься запитуваним органом.
4. У випадках, зазначених в пунктах 1 і 2 цієї статті, орган-заявник повинен бути негайно повідомлений про рішення запитуваного органа та причини такого рішення.

Стаття 10

Обмін інформацією та конфіденційність

1. Будь-яка інформація, передана відповідно до цього Протоколу, незалежно від форми передання, повинна бути конфіденційною чи інформацією з обмеженим доступом залежно від чинних правил кожної зі Сторін. Вона повинна підлягати зобов'язанню щодо зберігання службової таємниці й користуватися захистом, що поширюється на аналогічну інформацію за відповідними законами Сторони, яка отримала цю інформацію, і відповідними нормами, застосовними до органів Сторони ЄС.
2. Обмін особовими даними може бути здійснений тільки тоді, коли Сторона, яка може отримати їх, зобов'язується надати таким даним належний рівень захисту відповідно до норм і правових документів, зазначених у статті 15 Розділу III «Юстиції, свобода та безпека» цієї Угоди.
3. Використання в судових чи адміністративних справах, порушених стосовно порушень митного законодавства, інформації, одержаної відповідно до цього Протоколу, вважається використанням для цілей цього Протоколу. Таким чином, Сторони можуть використовувати в своїх протоколах представлення доказів, звітах і свідченнях, а також у судових розглядах і представленні обвинувачення в судах інформацію, які вони отримали, і документи, з якими вони були ознайомлені відповідно до положень цього Протоколу, як докази. Компетентний орган, який надав цю інформацію або дав доступ до цих документів, повинен бути повідомлений про таке використання.
4. Отримана інформація повинна використовуватися виключно для цілей цього Протоколу. Якщо одна зі Сторін бажає використовувати цю інформацію для інших цілей, вона повинна отримати попередню письмову згоду органа, який надав цю інформацію. На таке використання поширюватимуться всі обмеження, встановлені цим органом.

Стаття 11

Експерти й свідки

Посадовцю запитуваного органа може бути дозволено виступити, в рамках обмежень наданого дозволу, як експерт або свідок у судовій або адміністративній справі стосовно питань, на які поширюється цей Протоколом, і створювати такі предмети, документи або їх завірені копії, які можуть бути необхідні для участі в справі. Запит про такий виступ має уточнювати, в якому судовому або адміністративному органі цей посадовець має виступати, по якій саме справі та як хто він буде опитаний.

Стаття 12

Витрати на надання допомоги

Сторони відмовляються від усіх претензій одна до одної щодо відшкодування витрат, пов'язаних із виконанням цього Протоколу, за винятком, де це доречно, виплати гонорарів експертам і свідкам, а також усним і письмовим перекладачам, які не є державними службовцями.

Стаття 13

Виконання

1. Виконання цього Протоколу покладається з одного боку на центральні митні органи України, а з іншого боку – на компетентні служби Європейської Комісії та митні органи держав-членів Європейського Союзу, які є причетними. Вони повинні вирішувати питання про всі практичні й адміністративні заходи, необхідні для його виконання, з урахуванням чинних норм, зокрема, в області захисту даних. Вони можуть рекомендувати компетентним органам поправки до цього Протоколу, які на їхній погляд необхідно зробити.
2. Сторони повинні обмінюватися інформацією та поновлювати списки своїх відповідних органів, належним чином уповноважених ними для виконання цього Протоколу.
3. Сторони повинні консультиватися одна одну й надалі інформувати одна одну про докладні правила виконання, прийняті відповідно до положень цього Протоколу.

Стаття 14

Інші угоди

1. Беручи до уваги відповідні компетенції Європейського Союзу та держав-членів і без обмеження для положень пункту 2 цієї статті положення цього Протоколу повинні:
 - не впливати на зобов'язання Сторін за будь-якою іншою міжнародною угодою або конвенцією, в тому числі двосторонніми угодами про взаємну допомогу, які були або можуть бути укладені між окремими державами-членами Європейського Союзу і Україною;
 - вважатися доповненням до Угод про взаємну допомогу, які були або можуть бути укладені між окремими державами-членами Європейського Союзу і Україною;
 - не заважати можливості більш широкій взаємній допомозі, яка може бути надана в рамках таких Угод; і не повинні

- впливати на норми Європейського Союзу, що регулюють передання між компетентними службами Європейської Комісії та митними органами держав-членів Європейського Союзу будь-якої інформації, отриманої в рамках цього Протоколу, яка може являти інтерес для Європейського Союзу.
2. Положення цього Протоколу мають переважну силу стосовно положень будь-якої двосторонньої угоди про взаємну допомогу, які були або можуть бути укладені між окремими державами-членами Європейського Союзу і Україною в частині положень останніх, що несумісні з положеннями цього Протоколу.

Стаття 15

Узгодження

Питання, що стосуються застосування цього Протоколу, Сторони повинні узгоджувати між собою для вирішення цих питань в рамках Підкомітету з Митного Співробітництва, створеного відповідно до статті 83 Глави 5 («Митні питання та сприяння торгівлі») Розділу IV цієї Угоди.